

ANTHOLOGIUM
EPIGRAMMATUM GRÆCORUM.

GRÆCE ET SVETHICE.

TOMUS PRIMUS.

QUEM,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

P. P.

MAG. AXELIUS GABRIEL SJÖSTRÖM,
Facult. Philos. Adjunctus E. O.,

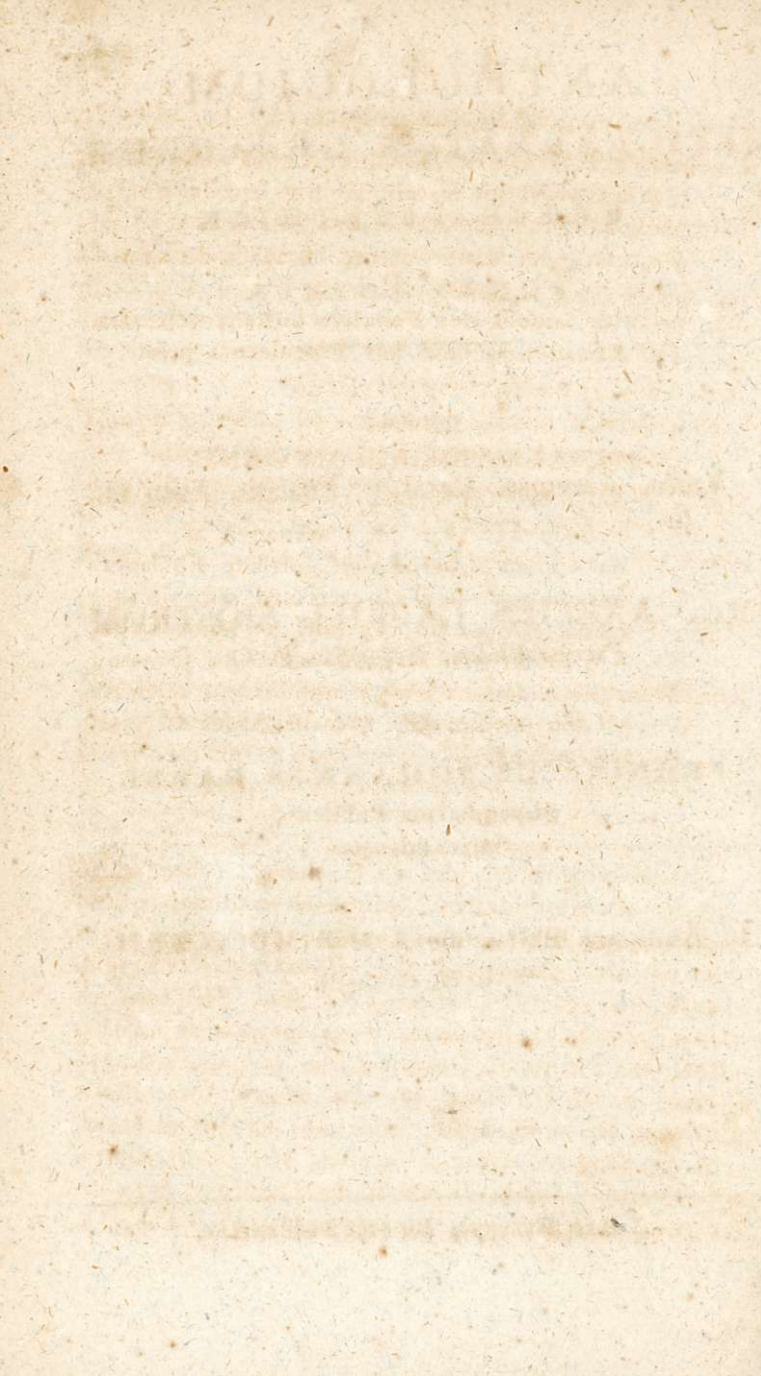
ET

FRANCISCUS JOHANNES RABBE,
Stipendiarius Publicus,
Satacundensis.

In Auditorio Philos. die X Maji MDCCCXXIII.
h. a. m. consuetis.

P. 6.

ABOÆ, typis Frenckellianis.

110. OKÄNND.

Fastän ett gråtvärdt slut, Euripides, ryckte dig hädan;
Och du med vildt raseri blifvit af hundar förtärd,
Klingande näktergal, de Athénska theatrarnes prydnad,
Du som med Musers konst blandade himmelskt
behag:

Dig betäcker ändock den Pellaïske kullen; och nära
Till Pieridernas hem bor Pieridernas prest.

Tempe I B. p. 53 N:o 55.

111. ALKAIOS från MESSENE.

Hellas' samtliga folk, o Pylades, begråter din bortgång,
Sitt oflätade hår skar det i saknaden af,
Och från de yppiga lockarna sjelf bortlade sin lager
Phoibos, betygande så sängarn med rätta sin sorg;
Muserne greto; Asopos sin våg höll hejdande stilla,
När han ljudet utaf klagande stämmor förnam;
Den Dionysiske dansen jemyäl upphörde i salen,
När på den jerniga stråt hän till Aïdes du gick.

Tempe I B. p. 61 N:o 64.

11

110. Dicitur Euripides ab Archelao, Macedonum rege, Pellam vocatus, ibique a canibus, quum Antæx cujusdam, regis ancillæ, amore captus in agrum iret, devoratus. Cfr. *Hermesianactis* Fragm. v. 65 — 68. 111. cfr. Nr. 44. Scriptum est hoc carmen in Pyladem, megalopolitanum, citharædum, Philippo, Demetrii filio regnante, florentem. v. 3. Coronæ, quarum usus in sacrificiis tantum festisque, luctu nunciato, deponi solebant. v. 5. Asopus, Arcadiæ fluvius; cfr. *Horat. Carm.* I. 12, 9. v. 8. *Homerus* de Tartaro: ἐρθα σιδηρεiai τε πυλαι και χαλκος οὐδος. Il. VIII, 15.

112. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Πρόσθε μοι Ἀρχεαΐδης ἐθλίβετο· νῦν δὲ τάλαιναν
 Οὐδ' ὅσον παίζων εἰς ἔμ' ἐπιστρέφεται.
 Οὐδ' ὁ μελιχρὸς Ἔρως αἰεὶ γλυκύς· ἀλλ' ἀνιήσας
 Πολλὰ κίς ἡδίων γίγνεται ἔρῳσι θεός.

Jacobs A. G. T. II p. 498 N:o 153. *Animadv.* Vol. I P. 2 p. 30.

113. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ὠμοσα μυριάκις ἐπιγράμματα μηκέτι ποιεῖν,
 Πολλῶν γὰρ μαρῶν ἔχθραν ἐπεσπασάμην.
 Ἀλλ' ὅπότεν κατίδω τοῦ Παφλαγόνος τὸ πρόσωπον
 Πανταγάθου, στέζει τὴν νόσον οὐ δύναμαι.

Jacobs A. G. T. II p. 414 N:o 340. *Animadv.* Vol. II P. 3 p. 208.

114. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Μυρία τοι, Πτολεμαῖε, πατήρ, ἐπὶ μυρία μάττη
 Τειρομένα θαλεροῦς ἠκίσατο πλοκάμους·
 Πολλὰ τιθνηντὴρ ὀλοφύρατο, χερσὶν ἀμήσας,
 Ἀνδρομάχος, ὄνοφερὰν κρατὸς ὑπερθε κόνιν.
 Ἀ μεγάλα δ' Αἴγυπτος εἰὼν ὠλόφατο χαίταν,
 Καὶ πλατὺς Εὐρώπας ἐστονάχῃσε δόμος.

112. cfr. Nr. 14. Puellæ verba esse videntur, quæ se ab amante neglectam conqueritur. v. 1. ἐθλίβετο· duplicem explicationem patitur; sive dicit se olim sævam fuisse in Archeadem; — θλίβειν λέγεται καὶ ὅτε τις ὀλιγαίνει. *Hesych.* — sive sensus est: olim amplexibus Archeadem fovi, nunc ille me negligit. Hoc verius & sævius ἔ. v. 4. Ὡς ἥλιος ἐκ νεφών καὶ μετ' ὀμιχλὴν θερμότερος, οὕτως Ἔρως μετ' ὀργῆς καὶ ζηλοτυπίας ἐρωμένου διαλλαγέντος, ἡδίων καὶ δριμύτερος. *Plutarchus.* 113 cfr.

112. ASKLEPIADES.

Fordom Archeades låg i min famn; nu till mig elenda
 Under lekar och skämt vändes ej nånsin hans blick.
 Ej är den gynnade kärleken städs så ljuflig; men ofta
 Ha för de älskande bröst qvalen ett större behag.

Tempe I B. p. 306 N:o 24.

113. PALLADAS.

Tusende gånger jag svor att ej mer Epigrammer författa,
 Ty mång narrar därför har jag till fiender fått.
 Men såsnart jag Pantagathos ser, Paphlagoniern, åter,
 Samma sjuka pännytt griper mig gräseligt an.

Tempe II B. p. 20 N:o 24.

114. ANTIPATER från SIDON.

Häftigt sörjer din far, Ptolemaios, och häftigt din moder
 Qvald af bekymren, har ryckt herrliga lockarna bort;
 Högt Andromachos jemrar sig ock, din lärare; hufvut
 Han med ett dunkelt stoft, samladt i händren,
 beströr.

Sjelf Aigyptos, det herrliga land, afslitit sig håret,
 Och Europa man hör ljuda af suckar och gråt.

Nr. 8. Morbum appellat carminum pangendorum
 studium *Ovid. Trist II, 15: tanta meo comes est*
insania morbo. 114. cfr. Nr. 6. Reiskius su-
 spicatur hunc Ptolemæum, qui ante regnum ini-
 tum pestilentiaë contagio abreptus periit, filium
 fuisse Epiphanis. Nititur hæc conjectura nomine
 Andromachi, nec multum habet ponderis. v. 4.
 Ἀνδρομαχος *Br.* In textu Ἰ. ἀνδρομαχοῖς. v. 9.
 Λοῖμος θοινάτωρ, quia pestis contagione serpit, de
 quali morborum genere θοινάσθαι usurpant.

Καὶ δ' αὐτὰ διὰ πένθος ἀμαυρωθεῖσα Σελάννα
 Ἄστρα καὶ οὐρανίας ἀτραπιτοὺς ἔλιπεν.
 Ὡλεο γὰρ διὰ λοιμὸν ὅλας θοιήτορα χέρσου,
 Πρὶν πατέρων νεαρά σκάπτρον ἐλεῖν παλάμα·
 Οὐ δέ σε νύξ ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο· δὴ γὰρ ἀνάκτας
 Τοίους οὐκ Ἀΐδας, Ζεὺς δ' ἐς Ὀλυμπον ἄγει.

Jacobs A. G. T. I p. 377 N:o 241. Animadv. Vol. II P. 1 p. 95.

115. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Δὸς πίειν, ἵνα Βάκχος ἀποσκεδάσειε μερίμνας,
 Ἄψ ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην.

Jacobs A. G. T. II p. 336 N:o 55. Animadv. Vol. II P. 3 p. 212.

116. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γῆρας οὐποτε βάψεις,
 Οὐδὲ παρειάων ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
 Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατὰπλαττε,
 Ὡστε προσωπεῖον, κούχῃ πρόσωπον ἔχειν.
 Οὐδὲν γὰρ πλέον ἐστί. Τί μαίνεαι; οὐποτε Φῡκος
 Καὶ ψίμυθος τεύξει τὴν Ἐκάβην Ἑλένην.

Jacobs A. G. T. II p. 437 N:o 408. Animadv. Vol. II P. 2 p. 412.

117. ΝΙΚΡΑΧΟΥ.

Τὴν δύσκωφον γραῖαν, Ὀνήσιμε, πρὸς Διός, ἔζω
 Ἐκβαλεῖ πολλά λήν πρᾶγματά μοι παρέχει.

115. cfr. Nr. 2. 116. cfr. Nr. 67. v. 2. ἐκτα-
 νυειν ῥυτίδας, lævigare vultum & explanare, ru-
 gis cera & fuce oblitis. 117. cfr. Nr. 73.
 v. 1. Onesimus, forte auctoris nostri patronus,
 eum domi apud se habebat. v. 11, 12. "Unter
 den mannichfaltigen Gegenständen des Wetteifers

Ja, och af sorg Selene också fördunklat sitt anlet,
Stjernornas tindrande här lemnat sin himmelska
stråt.

Ty af en landuppfrätande pest du rycktes ur verlden,
Förrän i ynglinga-hand fädernespiran du tog.

Dock du i dunklet ej sjönk; ty sådana kungar Aïdes
Ej mottager, men Zeus ger i Olympen dem plats.

Tempe II B. p. 223 N:o 6.

115. PALLADAS.

Gif mig pokalen påstund, att Bakchos må grillerna jaga,
Samt i mitt isade bröst tända den slocknade eld!

Tempe II B. p. 124 N:o 24.

116. LUKIANOS.

Hur du ditt hufvud må färga, din ålderdom aldrig du
färgar,

Kindrens skrynklor du ej nånsin att jemna förmår.
Derför med hvitt ommåla ej så nu hela ditt aniet,
Att det en skråpuk blir, icke ett anlete mer.

Föga det båtar också. Hvi rasar du? Aldrig din rödfärg,
Aldrig din krita utaf Hekabe Helena gör.

Tempe II B. p. 3 N:o 1.

117. NIKARCHOS.

Henne, den döfva kärngen, vid Zeus, o Onesimos;
bortkör

Genast; ty hon mig gör gräseligt mycken förtret.

in Griechenland, war auch die Stärke der Stimme, für welche den Herolden ein Preis zu Olympia ausgesetzt war. Es ist wahrscheinlich, dass diese, so gut wie andere Athleten, Übungen anstellten. Warum sie diese des Nachts vornahmen, kann man leicht erklären, wenn man bedenkt, dass es

Ἦν αὐτῇ τυροὺς ἀπαλοὺς εἴπωμεν ἐνέγκαι,
 Οὐ τυρούς, πυρούς δ' ἔρχετ' ἔχουσα νέους.
 Πρώην τὴν κεφαλὴν ἐπόνουν, καὶ πῆγανον αὐτὴν
 Ἦιτουν· ἡ δ' ἔφερεν τήγανον ὀστράκινον.
 Ἦν ὁπὸν αἰτήσω, δοκὸν εἰσφέρει ἄν, λάχανόν μοι,
 Εἴπω, δός, πεινῶν, εὐθὺ φέρει λάσανον.
 Ὅξος ἄν αἰτήσω, τόξον φέρει ἄν δέ γε τόξον,
 Ὅξος· ὅλως δ' ὁ λέγω, οὐποτ' ἐπαισθάνεται.
 Αἰσχροὺς τῆς γραφῆς με χάριν κήρυκα γενέσθαι,
 Καὶ μελετᾶν ἔξω, νυκτὸς ἐγειρόμενον.

Jacobs A. G. T. II p. 343 N:o 74. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 20.

118. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰς Ἀἶδος κατέπεμψε πάλαι ποτέ, δέσποτα Καῖσαρ,
 Ὡς λόγος, Εὐρυσθεὺς τὸν μέγαν Ἡρακλέα
 Νῦν δ' ἐμὲ Μνηοφάνης ὁ κλινικός. ὥστε λεγέσθω
 Κλινικός Εὐρυσθεὺς, μηκέτι Μνηοφάνης.

Jacobs A. G. T. II p. 354 N:o 116. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 466.

119. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἰλαθι Γραμματικὴ φύσίζοι, Ἰλαθι λιμοῦ
 Φάρμακον εὐρομένη Μῆνιν ἄειδε θεά."

ihnen darauf ankommen musste, die Wirkung ihrer Stimme, wenn sie ungestört erschallte, kennen zu lernen; noch leichter, warum sie dazu das freie Feld wählten". *Tempe.* (Fidem in hujusmodi carminibus vertendis, non posse stricte servari, omnes facile concedant.) 118. cfr. Nr. 73.

När jag begär till exempel sallat, hon springer och hämtar

Toma fat, och på mat vänta jag får medlertid.
Nyligen hade i hufvut jag ondt, vinruta begärde,
Och, hvad tyckes? åt mig bar hon en spruta på-
stund.

När jag vill dricka, hon hämtar en svicka, och när jag befaller:

Koka migsoppa! hon strax tror att jag droppar vill ha.
Om jag begär mig vin, hon bringar mig skrinet, om skrinet,

Vin; ja, aldrig ett ord riktigt hon fattat ännu.
Skamligt det vor' om för käringens skuld jag blefve en skrikhals,

Måste vid vakor och tråk öfva mig ute deri.

Tempe II B. p. 8 N:o 8.

112. DENSAMME.

Fordom, o Cæsar, engång Eurystheus sände till Hades
Store Herakles sjelf; fabeln berättar oss det.

Mig har läkarn Menophanes dit affärdat. Han hete
Doctör Eurystheus nu, icke Menophanes mer.

Tempe II B. p. 10 N:o 11.

119. LUKIANOS.

Hell dig Grammatica, du lifnärerska, hell dig som uppfann

Bot mot hungrens behof: "Sjung o gudinna
den harm"!

Quod Cæsarem alloquitur poëta, ejus causa non satis apparet. An iste medicus Cæsaris libertus, nomenve mutare non licebat, nisi consentiente Cæsare? J. Ceterum observandum hic idem, quod & supra (p. 54) monuimus, hocce Epigramma in *Animadv.* tribui Lucillo. 119. cfr. Nr. 67.

Νηὸν ἔχρῃν καὶ σοὶ περικαλλέα δωμήσασθαι,
 Καὶ βωμὸν θυέων μή ποτε δευόμενον.
 Καὶ γὰρ σου μεστὰὶ μὲν ὁδοί, μεστή δὲ θάλασσα
 Καὶ λιμένες, πάντων δέκτρια Γραμματική.

Jacobs A. G. T. II p. 434 N:o 400. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 419.

120. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον.

Οὐκ ἐθέλουσα Τύχη σε προήγαγεν ἄλλ' ἵνα δείξῃ,
 Ὡς ὅτι μέχρ' οὖ σοὺ πάντα ποιεῖν δύναται.

Jacobs A. G. T. II p. 189 N:o 539. *Animadv.* Vol. III P. 1 p. 337.

121. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Ἦδη που πάτρης πελάσας σχεδὸν, αὐρίον, εἶπον,
 Ἡ μακρὴ κατ' ἐμοῦ δυσπλοίῃ κοπάσει.
 Οὐπω χεῖλος ἔμυσε, καὶ ἦν ἴσος Ἄιδι πόντος,
 Καὶ με κατέτρυχεν κῆνο τὸ κούφον ἔπος.
 Πάντα λόγον πεφύλαξο τὸν ἌΥΡΙΟΝ· οὐδὲ τὰ μικρὰ
 Λήθει τὴν γλώσσης ἀντίπαλον Νέμεσιν.

Jacobs A. G. T. I p. 498 N:o 630. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 68.

122. ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΟΥ.

Κλεῖε, Θεός, μεγάλοιο πύλας ἀκμῆτας Ὀλύμπου,
 Φρούρει, Ζεῦ, ζαθέαν αἰθέρος ἀκρόπολιν.
 Ἦδη γὰρ καὶ πόντος ὑπέξενκται δορὶ Ῥώμης,
 Καὶ χθών· οὐρανὴ δ' οἶμος ἔτ' ἔστ' ἄβατος.

Jacobs A. G. T. II p. 188 N:o 326. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 347.

v. 2. Μηνιν αἶεδε Θεα, de hac loquendi ratione
 dictum p. 52. 121. cfr. Nr. 3. ἴσος Ἄιδι, ven-

Äfven åt dig uppbygga man bordt storståteligt tempel,
 Resa åt dig ett altar, rökelsedoftande städs.
 Full af dig är hvarendaste stig, fullt hafvet och hamnen,
 O Grammatica, du icke en enda försmår!

Tempe II B. p. 16 N:o 19.

120. OKÄNND.

Öfver en hög odugling.

Icke af böjelse Slumpen dig höjt; men blott för att visa,
 Det hon ända till dig allting att verka förmår.

Tempe II B. p. 21 N:o 25.

121. ANTIPHILOS från BYZANTIUM.

Re'n helt nära mitt fäderneland, jag sade: i morgon
 Slutas då ändtligt för dig seglingens långa besvär!
 Knapt jag det sagt, förrn hafvet förvandlades grymt
 till en afgrund,

Och för mitt flyktigaordsänktes jag ned i dess svalg.
 Akta dig städs att säga: *i morgon!* Ty icke det mindsta
 Undgår Nemesis' hämd, hvilken bestraffar hvar ord.

Tempe II B. p. 292 N:o 83.

122. ALPHEIOS från MITYLENE.

Stäng de väldiga portar, o gud, till den höga Olympen,
 Och var städse på vakt, Zeus, för din heliga borg!
 Ty re'n jorden är kufvad och hafvet af Romarnes vapen,
 Vägen till himlen likväl än de ej vandra förmått.

Tempe II B. p. 181 N:o 14.

12

tis vehementer conturbatus & exitium afferens.

122. cfr. Nr. 2.

123. ANTIΠΑΤΡΟΥ.

Καὶ κρανάας Βαβυλῶιος ἐπίδρομον ἄρμασι τεῖχος,
 Καὶ τὸν ἐπ' Ἀλφειῷ Ζάνα κατηγασάμην,
 Κάπων τ' αἰώρημα, καὶ Ἡελίοιο κολοσσόν,
 Καὶ μέγαν αἰπεινῶν πυραμίδων κάματον,
 Μνᾶμα τε Μασσωλοῦ πελώριον· ἀλλ' ὅτ' ἐσεῖδον
 Ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρῃ θέοντα δόμον,
 Κεῖνα μὲν ἡμαύρωτο· τί κεῖνα δέ; νόσφιν Ὀλύμπου
 Ἄλις οὐδὲν πω τοῖον ἐπηυγάσατο.

Jacobs A. G. T. II p. 22 N:o 58. Animadv. Vol. II P. 1 p. 53.

124. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Ἄρκεῖ μοι χλαίνης λιτὸν σκέπας, οὐδὲ τραπέζαις
 Δουλεύσω, Μουσέων ἄνθεα βοσκόμενος.
 Μισῶ πλοῦτον ἄνουν, κολάκων τροφόν, οὐδὲ παρ' ὄφρυν
 Στήσομαι· οἶδ' ὀλίγης δαιτὸς ἐλευθερίην.

Jacobs A. G. T. II p. 18 N:o 43. Animadv. Vol. II P. 2 p. 115.

125. ΑΔΗΛΟΝ.

Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἦν δὲ παρέλθῃ,
 Ζητῶν εὐρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

Jacobs A. G. T. II p. 336 N:o 53. Animadv. Vol. III P. 1 p. 309.

126. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

Γῆρας ἐπ' ἅν μὲν ἀπῆ, πᾶς εὐχεται· ἦν δὲ ποτ' ἔλθῃ,
 Μέμφεται. Ἔστι δ' αἰεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

Jacobs A. G. T. II p. 21 N:o 54. Animadv. Vol. I P. 2 p. 311.

123. cfr. Nr. 6. v. 6. Templum Ephesiæ Dianæ
 220 annis factum ab universa Asia, magnificentia,
 Plinio teste, admirabile erat. 124. cfr. Nr. 93.
 v. 3. παρ' ὄφρυν, nutum divitis observans & hor-

123. ANTIPATER.

Babylons murar jag sett, der man åker med ilande vagnar,
 Och vid Alpheios' strand Dundrarens herrligastod,
 Jag trågårdarna skådat, de hängande, äfvensom Solens
 Höga koloss, och jemväl Nilpyramidernas ståt,
 Jemte Mausolos' prunkande vård; men genast såsnart jag
 Artemis' tempel såg, ända till skyarna rest,
 Detta fördunklades allt. Hvad är det? Ja, utom Olympen
 Solen ej strålat uppå något så präktigt ännu.

Tempe II B. p. 175 N:o 7.

124. MAKEDONIERN PARMENION.

Mig tillräckelig är den ringaste dräkt, jag ej slafvar
 För matsmutor; utaf Musernas blommor jag närs.
 Dären jag hatar, ehur han är rik, ej vill jag som snyltgäst
 Af hans nycker bero; litet, men fritt! är mitt val.

Tempe II B. p. 147 N:o 49.

125. OKÄNND.

Liten tid står rosen i blomma. När denna förbi är,
 Finner du rosen ej mer, endast ett törne igen.

Tempe II B. p. 124 N:o 23.

126. MENEKRATES.

Ålderdom önskar enhvar, när borta den är; då den
 kommit,

Tadla den alla. Ty städs bättre det väntade är.

Tempe II B. p. 146 N:o 47.

rens, *Horat. Ep. I. 18, 11.* 126. Menecrates
 Smyrnæus locum habuit in Meleagri corona. v. 2.
 ὀφειλομενον. Senectutem nobis a natura deberi
 cupimus, persolvi non volumus.

127. ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΤΛΗΝΑΙΟΥ.

"Αργος, Ὀμηρικὲ μῦθε, καὶ Ἑλλάδος ἱερὸν οὐδας,
 Καὶ χρυσὴ τὸ πάλαι Περσέος ἀκρόπολι,
 Ἔσβεσσαθ' ἡρώων κείνων ἔδος, οἳ ποτε Τροίης
 Ἦρεψαν κατὰ γῆς θειόδομον στέφανον.
 Ἄλλ' ἡ μὲν κρείσσων ἐστὶν πόλις· αἱ δὲ πεσοῦσαι
 Δείκνυσθ' εὐμύκων αὐλίας βουκολίων.

Jacobs A. G. T. II p. 37 N.º 104. Animadv. Vol. II P. 1 p. 348.

128. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

"Αχρὶ τεῦ, ᾧ δαίλαιε, κεναῖς ἔτ' ἐπ' ἐλπίσι, θυμέ,
 Πωτηθεὶς ψυχρῶν ἀσσοτάτω νεφέων,
 Ἄλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνειρα διαγράψεις ἀφένιοι;
 Κτητὸν γὰρ θνητοῖς οὐδὲ ἐν αὐτόματον.
 Μουσέων ἄλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο· ταῦτα δ' ἀμυδρὰ
 Εἶδωλα ψυχῆς ἡλεμάτοισι μέδεις.

Jacobs A. G. T. II p. 79 N.º 234. Animadv. Vol. II P. 1 p. 406.

129. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἀτοπὸν τι ποιήσας.
 Οὐ λήσεις δὲ θεούς, οὐδὲ λογιζόμενος.

Jacobs A. G. T. II p. 289 N.º 27. Animadv. Vol. II P. 2 p. 432.

127. cfr. Nr. 2. Urbes, unde Troiæ viâtores prodierint, eversas jacere, Troiam contra stare & superesse, commemorat poëta. v. 3. Ἔδος ex *Animadv.* sumsimus pro Κλεος, quod hic non videtur quadrare. 128. cfr. Nr. 56. v. 4. Nihil ho.

127. ALPHEIOS från MITYLENE.

'Argos, du Homeriske dikt, du heliga Hellas,
 Perseus' födelseborg, gyllne Mykene derhos,
 I hänsvunnit, ehuru ni närt de hjeltar som fordom
 Störtade neder i grund Ilions gudapalats.
 Troia är nu en ståtelig stad; I blifvit en gräsvall,
 Der den bolande hjord vankar på bete omkring.
Tempe II B. p. 171 N:o 3.

128. KRINAGORAS.

Därliga själ, hur länge ännu, bland toma phantomer
 Andra till isiga skyn höjande vingarna upp,
 Skapar du dig fåfängliga drömmar om guld och om
 skatter?
 Ej åt de dödliga ges något förutan besvär.
 Sök att förvärfva dig Musernes gunst, och lemna åt dåren
 Detta vanskliga hopp, som så förvillat ditt bröst!
Tempe II B. p. 151 N:o 55.

129. LUKIANOS.

Hvad du brottsligt har gjort kanhända du döljer för
 menskor,
 Men du ej döljer för gud ens hvad du brotts-
 ligt har tänkt.
Tempe II B. p. 156 N:o 61.

minibus sponte, absque laboribus & studio, con-
 tingit. Aliam sententiam hoc loco expectabam,
 præsertim cum hæc ne per se quidem spectata sa-
 tis veritatis habeat. 3. 129. cfr. Nr. 67. Præ-
 clarum hocce effatum tribuitur Pittaco Mitylenæo.

130. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ακίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τοῦνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

Jacobs A. G. T. II p. 443 N:o 429. Animadv. Vol. II P. 2 p. 412.

131. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἔσβεσε τὸν λύχνον μῶρος, ψυχῶν ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας· οὐκέτι με βλέπετε.

Jacobs A. G. T. II p. 443 N:o 432. Animadv. Vol. II P. 2 p. 422.

132. ΠΑΛΛΑΔΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Πᾶσαν Ὅμηρος ἔδειξε κακὴν, σφαλερὴν τε γυναῖκα,
Σώφρονα, καὶ πόρνην, ἀμφοτέρως ὀλεθρον.

Ἐκ γὰρ τῆς Ἑλένης μοιχευσταμένης Φόνος ἀνδρῶν,

Καὶ διὰ σωφροσύνην Πηνελόπης θάνατοι

Ἰλιάς οὖν τὸ πόνημα μιᾶς χάριν ἐστὶ γυναικός·

Αὐτὰρ Ὀδυσσεῖη Πηνελόπη πρόφασις.

Jacobs A. G. T. II p. 36 N:o 166. Animadv. Vol. II P. 3 p. 206.

133. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ὡς ἀγαθὰν Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἐπαιοιδᾶν
Ποιμαίνων ἀνιᾶν, ὅκκα φίλας ὁ Κύκλωψ.

Αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατισχαίνοντι, Φίλιππε·

Ἡ πανακὲς παντῶν φάρμακον αἰ σοφία.

Τοῦτο, δοκέω, χά λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρὰ

Τῷγαθόν· ἐκκόπτει τὰν Φιλόπαιδα νόσον.

130, 131 cfr. Nr. 67. 132. cfr. Nr. 8. Omnia illa mala, quæ in Iliade narrantur, Helenæ causa suscepta sunt; procorum autem in Odyssea cædes Penelopæ debetur. Idem argumentum de mulierum pravitate multis urget *Achilles Tatius* Lib. I. cap. 8, ubi inter alia hæc leguntur: το μιν γαρ

130. DENSAMME.

Nykter Akindynos ville allen bland druckna förblifva,
Derföre ensam också syntes han drucken bland dem.

Tempe II B. p. 26 N:o 34.

131. DENSAMME.

Narren engång utsläckte sitt ljus, antastad af många
Loppor, sägande: nu sen I ej bita mig mer!

132. PALLADAS från ALEXANDRIA.

Att hvar qvinna oss gör olycka Homeros bevisat,
Kysk eller okysk dock bringar hon med sig förderf.
Ty för den brottsliga Helenas skuld mång hjelte för-
blödde,

Kyska Penelope sjelf vållade männernes död.
En af dessa vi således ha att för Ilias tacka,
Till Odysseia ju blott Penelopeia var skuld.

Tempe II B. p. 161 N:o 68.

133. KALLIMACHOS.

Hur förträffelig bot Polyphemos mot kärlekens smärtor
Uppfann, då när engång för Galatea han brann!
Sångens gudinnor dämpa den häftiga elden, Philippos,
Och allhelande kraft visheten äger i sig.
Hungren också, så synes det mig, kan bota det onda,
Kärlekssjukan deraf ofta sin lisa försport.

Ἐλενης των γαμων πυρ ἀνήψε κατα της Τροιας
ἄλλο πυρ. Ὁ δὲ Πηνελοπης γαμος της σωφρονος,
ποσους νυμφίους ἀπώλεσεν; 133. cfr. Nr. 4.
v. 2. ex *Animadu.* sumsimus, loco: τῶ' ἔαμεν
γ' ἀνιᾶν, ὅκκα φιλας ὁ Κυκλωψ. Polyphemi in
Galateam amor e Theocrito aliisque satis notus.

Ἔσθ' ἄμῃν τὰδ' ἀκέσματ' ἀφειδέα πρὸς τὸν Ἑρωτα,
 Ταῦτ' ἐπικεῖρει σευ τὰ πτερά, παιδάριον.
 Οὐδ' ὅσον ἀττάραγόν σε δεδοίκαμες· αἱ γὰρ ἐπαδαὶ
 Οἴκοι τῷ χαλεπῷ τραύματος ἀμφοτέραι.

Jacobs A. G. T. II p. 497 N:o 150. *Animadv.* Vol. I P. 2 p. 267.

134. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ἄ Κύπρον, ἃ τε Κύθηρα, καὶ ἃ Μίλητον ἐποιχνεῖς
 Καὶ τὸ καλὸν Συρίης ἵπποκρότου δάπεδον,
 Ἑλθοῖς ἴλαος Καλλιστίῳ, ἢ τὸν ἐραστήν
 Οὐδέ ποτ' οἰκείαν ὥσεν ἀπὸ προθύρων.

Jacobs A. G. T. II p. 491 N:o 131. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 135.

135. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν Ῥώμῃ.
 Τὰν ὀλοὰν Μήδειαν ὅτ' ἔγραφε Τιμομάχου χεῖρ,
 Ζάλω καὶ τέκναις ἀντιμεθελκομένην,
 Μυρίον ἄρατο μόχθον, ἵν' ἦθεα δισπὰ χαράξῃ,
 Ὡν τὸ μὲν εἰς ὀργάνν νεῦε, τὸ δ' εἰς ἔλεον.
 Ἀμφω δ' ἐπλήρωσεν ὄρα τύπον, ἐν γὰρ ἀπειλᾷ
 Δάκρυον, ἐν δ' ἐλέῳ θυμὸς ἀναστρέφεται.
 Ἀρκεῖ δ' ἃ μέλλῃσι, ἔφα σοφός· αἷμα δὲ τέκνων
 Ἐπρεπε Μηδείῃ, κου χερὶ Τιμομάχου.

Jacobs A. G. T. II p. 667 N:o 136. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 52.

134. cfr. Nr. 9. Callistium meretricula Venerem
 sibi propitiam precatur. 135. cfr. Nr. 3.

v. 7. ἀρκεῖ δ' ἃ μέλλῃσι, "Cunctantem satis est",
 Ausonius perperam vertit. — Si Medæ furorem